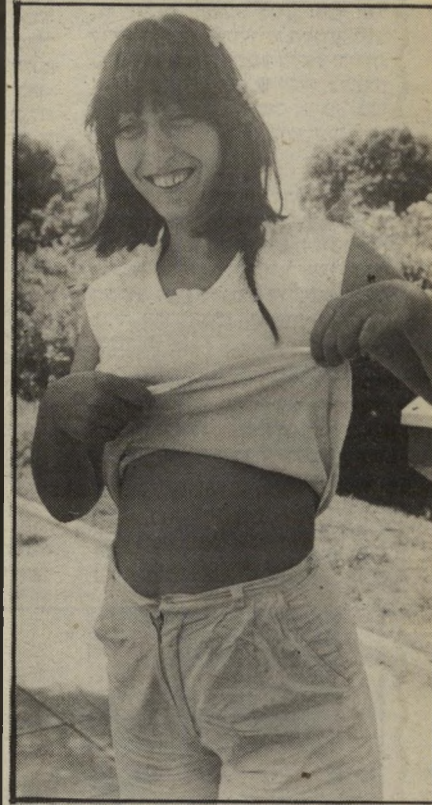

מיאחורי כל שיח רענן

בחיי שאני חושבת שיש יותר מדי עיתונאים בארץ. לפעמים נדמה שלכל אזרח צמוד עיתונאי. אחרת איך אתם מסבירים

שוש קלו

כתובה לכבוד ההריון

את העובדה שבחורה צעירה אחת עמדה ודיברה עם חברה שלה. ותוך כדי שיחה היא הראתה לה את הבטן שלה!

אתם רואים את השיחים שמאחורי הבחורה? אז מעבר לשיחים עמדו צלם ועיתונאי. אחרת אני בשום אופן לא יכולה להסביר את העובדה איך קיבלתי את הסיפור והתמונה ביחד.

את התמונה אתם רואים במו עיניכם. הסיפור אמר שזו בתמונה היא אשתו הטרייה-מאוד של הזמר אריאל זילבר ובבטן המצולמת שלה יש תינוק בעשייה.

טילפנתי לאריאל זילבר בן ה-45 כדי לברך אותו ולקבל אישור על החדשות המשמחות. אריאל סיפר לי שאומנם לפני שבועיים הוא נשא לאשה את שוש קלו בת ה-25, שאותה הכיר לפני חצי שנה, ועכשיו יש להם כבר תינוק בן חמישה חודשים בבטן וכתובה בת שבועיים.

משימחה לשימחה

כאשר יש לזוג 11 ילדים, אז כל יום יש איזה שימחה, ולפעמים אפילו שתי שמחות ביום. בשבוע שעבר, כשהחתן יצחק ז'ק, בנו השלישי של דויד לוי, וכל פרנסי הישוב באו לנשק אותו על הלחיים הנפוחות שלו, לא הבינו האנשים למה רודף לוי מגיש להם מייד את הלחי השנייה. טוב שאיזה רב לא היה בסביבה, אחרת היה דורש מרודף לוי לעבור הקותרים ולטבול במיקווה ולהתגייר. אבל אף רב אחד לא ראה, והכל עבר בשלום.

ובכל זאת, מדוע הגיש רודף לוי את הלחי השנייה? או, אז טוב ששאלתם. את הלחי הראשונה הוא הגיש לנשיקה, כי באותו ערב הוא היה האבא של החתן ושמה בשימחת בנו. את הלחי השנייה הוא הגיש לנשיקה כי בדיוק שבוע קודם לכן הוא נעשה סבא. מהבו השני, שימחה.

דור שני ליפות

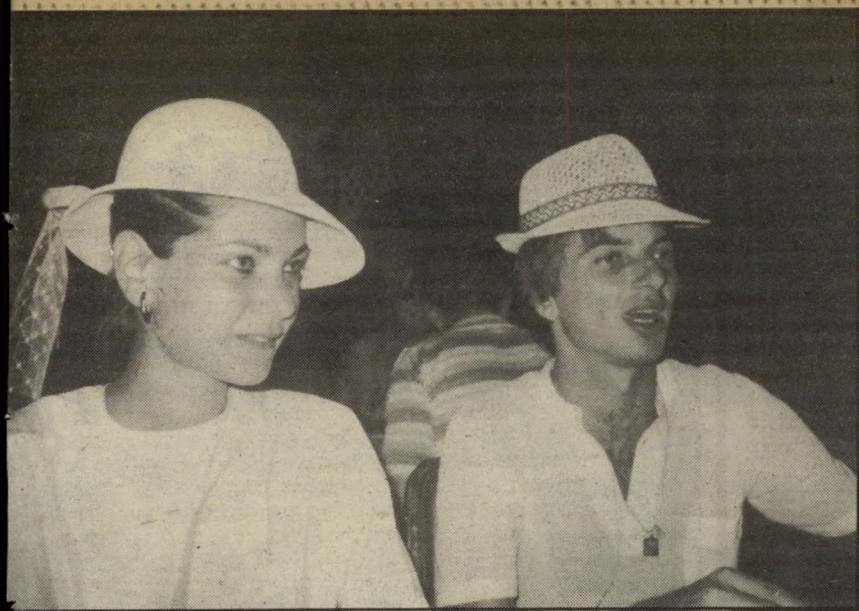
בעשרים ושישה באוגוסט יראה בית-הכנסת הספרדי בנווה-אביבים 450 נשים וגברים מהכ"י יפים בארץ. באותו יום תיערך שם חתונתם של לורי צנטנר, בתם היחידה של חניטה ואבנר צנטנר והדר עמרני בן ה-24. מייד טילפנתי לבית צנטנר, כדי לשמוע קצת יותר פרטים על האירוע המשמח.

דרינג'דרינג.
"אפשר בבקשה לדבר עם חניטה?"
"לא, חניטה לא בבית."
"רציתי לשאול אותה כמה פרטים על חתונת הבת."

"את יכולה לשאול גם אותי. אני הרי האבא של הכלה. גם אני יודע פרטים."
"אז קודם כל, מזל טוב! נו, תספר לי קצת. מי החתן?"

"לורי והדר מכירים זה את זה כבר חמש שנים. הם למדו יחד בבית-הספר התיכון, ומאז הם ביחד. אחרי הצבא הם נסעו למיורח הרחוק, והיו שם שנה וחצי. הדר למד שם ועסק באבני-חן, ועכשיו יש לו תוכנית לעבוד בכורסה. אבא שלו הוא בעל מיפעל לכימיקלים, והוא ואשתו נתנו לילדים דירה בתל-אביב."

"מי יתפור את השמלות של הכלה ואם הכלה?"
"עודד גרא יתפור את כל השמלות של החתונה, ואני בטוח ששתיהן תיראינה יפהיות

לורי צנטנר והדר עמרני מכירים זה את זה עוד מהתיכון

מאוד, כרגיל."

"אבנר, כולם יודעים שאתה חלית בטרטת. מה מצבך היום?"

"יום עסל יום בסל. את יודעת איך זה עם המחלה הזאת. אני חולה כבר שש שנים, בשנה האחרונה מצבי הורע, ולכן אני חושב שהילדים קצת הורו עם החתונה."

"אתה כבר לא עובר?"

"אני לא עובר מזמן. למולנו מכרנו את אלד בזמן, ויש לי ביטוח-מנהלים, וחוף מזה חניטה עוברת."

"אני מאחלת לך כל טוב, וכמובן גם לזוג הצעיר."

"אינשאללה!"

חסר-סבלנות קטנטן

זה שחנה לאסלו היא אש וגופרית ותימרותי עשן, כבר כולם יודעים. זה שהיא לא היתה מתחתנת עם מישהו פלגמטי, זה כולם מבינים. אז כשהאש ותימרות-עשן מצד חנה וטמפר-מנט לוהט מצד אביב גילעדי מתחתנים ועושים תינוק, ברור מה ייצא. תצא כספית. הכספית החדשה שגולדה לזוג לאסלוגילעדי היא תינוק קטן במשקל 1,800 קילו.

למה? כי לא היתה לו סבלנות לחכות תישעה חודשים, כמו כולם. הוא כבר חושב שמגיע לו קודם. עכשיו, בשביל לחזק אותו, יתנו לו לחכות הרבה יותר משמונה ימים לברית. שידע כבר מההתחלה שבעולם הזה, ובמיוחד במדינה הזאת, רק מי שעומד בתור בסבלנות וזכה בכך שיקצו לו.

איזה הספק

כשיש לך שישה ילדים, שתי נשים, מאהבת וסטודיו בנווה-צדק, אז אתה בן-אדם מסודר. אף פעם אחת לא יהיה לך משעמם. הנה, למשל, אורי ליפשיץ. בין ציור-ענק אחד לשני, אף פעם אחת לא מצליח להשתעמם.

אורי ליפשיץ ובתו יסמין צריך אשה ממוצא מירזחי

איך שהוא גומר משיכת-מכחול אחרונה על בר גדול, נפתחת הדלת בסטודיו ונכנסת בתו, יסמין, שהיא אחת משלושת ילדיו ממחזור א', ושגרה עד היום בקיבוץ גבעתי-השלושה. יסמין מודיעה לאבא שהיא באה לתל-אביב כדי לבקר אותו, וגם כדי להיות דוגמנית-צילום בעיר הגדולה.

אז האבא הטוב רוחץ את הידיים משאריות הצבע, לוקח את יסמין ביד והולך איתה לקוסמטיקאית ליזיקה (שגיא) כדי שתכין לה את הפרצוף לדוגמנות. אחרי מריחות שונות, וכשיסמין כבר נראית כמו שטר של מאה דולר, הוא לוקח אותה ומביא אותה לשכנה שלו ביפו, אריאלה שביד, שהיא בעיסקי עיתונות וצילום. אורי מסביר לאריאלה מה צריך לעשות, ומשאיר את שתי הנשים לבד. מייד הוא רץ לסטודיו שלו בנווה-צדק, שם כבר מחכה לו דורית, חברתו מזה כמה חודשים. כשאורי מגיע הביתה הוא מוצא בית נקי ומסודר, ארוחה של שלוש מגות על השולחן ודורית האוהבת מחייכת אליו.

אז אלה הם החיים של מישפחת ליפשיץ בשבועיים האחרונים. עדה, אשתו השנייה ואם שלוש ילדי הקטנים, נסעה לאירופה. יסמין מרגמנת בתל-אביב ואורי מספר לכולם שהוא מצא את הנוסחה לחיי-איש. פשוט צריך להתאהב באשה ממוצא מירזחי, כמו דורית. הנשים האלה, אין להן שום ג'וקים בראש, לא פמיניזם ולא הגשמה-עצמית ולא כל הכבל"ת המודרני. מה שיש להן בראש זה איך לאהוב ולפנק את הגבר שלהן.

איך עוד נשאר לו זמן להרכיב פה ושם איזה ציור מעורר התפעלות — רק אלוהים יודע.

דויד לוי עם בנו יצחק-זק ובלתו מזל שבאה נכדה. ולא נכד

בערב. אחר-כך אתם מתפלאים שאין להם זמן לעסוק בענייני-המדינה? מי יש לו כוח לעסוק בכלכלה ובביטחון, כשהוא עובר שתי שמחות ביום? תחשבו קצת בנבחרינו, הם לא מלקקים רבש כל היום. הם מלקקים קובה וטחינה וחומוס, וזה לא קל כחום הזה.

ומפני שגולדה לו נכדה ולא נכד, לא חגגו את האירוע כמו שחוגגים הולדת בן (תחשבו על זה). תארו לעצמכם שהיה נולד לו נכד, ובאותו היום של החתונה היתה צריכה להיערך הברית! מה היה קורה! היה קורה שכל ממשלת-ישראל היתה חוגגת את הברית בכומר. ואת החתונה